

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I Kžmp-5/2024-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću za mladež sastavljenom od sudaca dr. sc. Lane Petö Kujundžić, predsjednice vijeća za mladež te mr. sc. Zorislava Kaleba i Slavena Vidmara, članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice - specijalistice Marijane Barišić, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Ivan Bogdana i dr., zbog kaznenog djela iz članka 230. stavak 1. i 2. u vezi članka 51. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona („Narodne novine”, broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 - ispravak i 101/17; dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika, optuženika i maloljetnika podnesenim protiv presude Županijskog suda u Sisku od 8. prosinca 2023. broj: Kmp-1/2019-148 u sjednici vijeća održanoj 5. ožujka 2026., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice zamjenika branitelja optuženog Ivan Bogdana, Vanje Jakišća, odvjetnika u Sisku i braniteljice mlt. Deana Bogdana, Matee Begić, odvjetnice u Sisku i u nejavnom djelu sjednice dana 9. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Djelomično se prihvaća žalba državnog odvjetnika, a povodom te žalbe i žalbi optuženog Ivana Bogdana, optuženog Stjepana Bogdana, optuženog Josipa Bogdana, maloljetnog Deana Bogdana i maloljetnog Dejana Bogdana i po službenoj dužnosti, djelomično se preinačava prvostupanjska presuda u pravnoj oznaci djela i odluci o kazni, na način da se optuženom Stjepanu Bogdanu za tri kaznena djela razbojništva iz članka 230. stavak 1. i 2. KZ/11. u vezi članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11., za koja je prvostupanjskom presudom proglašen krivim, na temelju članka 230. stavak 2. KZ/11. utvrđuju kazne zatvora od po 3 (tri) godine za svako djelo te se na temelju članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11. osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, optuženi Ivan Bogdan se za kazneno djelo iz članka 230. stavak 1. i 2. KZ/11., za koje je prvostupanjskom presudom proglašen krivim, na temeljem članka 230. stavak 2. KZ/11. uz primjenu članka 105. stavak 2. u vezi članka 26. stavak 1. Zakona o sudovima za mladež („Narodne novine” broj 84/11, 143/12, 148/13, 56/15 i 126/19; dalje: ZSM), osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, optuženi Josip Bogdan za kazneno djelo iz članka 230. stavak 1. i 2. KZ/11., za koje je prvostupanjskom presudom proglašen krivim na temelju članka 230. stavak 2. KZ/11. uz primjenu članka 105. stavak 2. u

vezi članka 26. stavak 1. ZSM, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, mlt. Dean Bogdan se za kazneno djelo iz članka 230. stavak 1. i 2. KZ/11., za koje je prvostupanjskom presudom proglašen krivim na temelju članka 230. stavak 2. KZ/11. uz primjenu članka 33. stavak 2. ZSM u vezi članka 25. stavka 2. i članka 26. stavak 1. ZSM, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine te mu se na temelju članka 56. KZ/11. izriče uvjetna osuda, a izrečena kazna zatvora neće se izvršiti ukoliko u roku od 3 (tri) godine od dana pravomoćnosti ove presude ne počinu novo kazneno djelo i mlt. Dejan Bogdan se za kazneno djelo iz članka 230. stavak 1. i 2. KZ/11., za koje je prvostupanjskom presudom proglašen krivim na temelju članka 230. stavak 2. KZ/11. uz primjenu članka 33. stavak 2. ZSM u vezi članka 25. stavka 2. i članka 26. stavak 1. ZSM, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine te mu se na temelju članka 56. KZ/11. izriče uvjetna osuda, dok se izrečena kazna zatvora neće se izvršiti ukoliko u roku od 2 (dvije) godine od dana pravomoćnosti ove presude ne počinu novo kazneno djelo.

II Žalba državnog odvjetnika u ostalom dijelu i žalbe optuženog Ivana Bogdana, optuženog Stjepana Bogdana, optuženog Josipa Bogdana, maloljetnog Deana Bogdana i maloljetnog Dejana Bogdana, odbijaju se u cijelosti kao neosnovane te se u pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom prvostupanjskom presudom Županijskog suda u Sisku od 8. prosinca 2023. broj: Kmp-1/2019-148 optuženi mlađi punoljetnik Ivan Bogdana, optuženi Stjepan Bogdan, optuženi Josip Bogdan, maloljetni Dean Bogdan i maloljetni Dejan Bogdan proglašeni su krivima što su počinili kazneno djelo protiv imovine, razbojništvo opisano u članku 230. stavak 1. i 2. KZ/11., a kažnjivo po članku 230. stavak 2. KZ/11.

1.1. Na temeljem članka 230. stavak 2. KZ/11. optuženi mlađi punoljetnik Ivan Bogdan osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, optuženi Stjepan Bogdan osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, a optuženi Josip Bogdan na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine. Na temelju članka 28. stavak 1. i 2. Zakona o sudovima za mladež („Narodne novine”, broj 84/11, 143/12, 148/13, 56/15 i 126/19; dalje: ZSM) maloljetnom Deanu Bogdanu i maloljetnom Dejanu Bogdanu izrečen je pridržaj maloljetničkog zatvora te maloljetnom Deanu Bogdanu može biti naknadno izrečen maloljetnički zatvor ako za vrijeme od 3 (tri) godine počinu novo kazneno djelo, a maloljetnom Dejanu Bogdanu ako za vrijeme od 2 (dvije) godine počinu novo kazneno djelo.

1.2. Na temelju članka 158. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine”, br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22.; dalje: ZKP/08.) oštećenom Damiru Egrediji dosuđen je imovinskopравни zahtjev u iznosu od 238,90 eura/1.800,00 kuna¹ te je naloženo optuženom mlađem punoljetniku Ivanu Bogdanu, optuženom Stjepanu Bogdanu, optuženom Josipu Bogdanu, maloljetnom Deanu Bogdanu i maloljetnom

¹ Fiksni tečaj konverzije je 7,53450.

Dejanu Bogdanu da plate oštećenom Damiru Egrediji iznos od 47,78 eura/360,00 kuna, svaki, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

1.3. Na temelju članka 148. stavak 1. i 6. ZKP/08., optuženi mladi punoljetnik Ivan Bogdan, optuženi Stjepan Bogdan, optuženi Josip Bogdan, maloljetni Dean Bogdan i maloljetni Dejan Bogdan oslobođeni su plaćanja troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. do 6. ZKP/08., kao i troškova na ime nagrade i nužnih izdataka postavljenih im branitelja te isti padaju na teret proračunskih sredstava.

2. Protiv pobijane presude žali se državni odvjetnik zbog povrede kaznenog zakona iz članka 469. točka 4. ZKP/08. i odluke o kazni iz članka 471. stavak 1. ZKP/08. u odnosu na optuženog mlađeg punoljetnika Ivana Bogdana, optuženog Stjepan Bogdan i optuženog Josip Bogdan s prijedlogom da se pobijana presuda preinači.

2.1. Protiv presude žalbu je pravodobno podnio optuženi Ivan Bogdan po branitelju po službenoj dužnosti Milenku Jakšiću, odvjetniku u Sisku zbog „pogrešne primjene„ (ispravno je povrede) kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i „pogrešne“ odluke o kazni te po izabranoj braniteljici po punomoći Antoniji Bošnjak Duk, odvjetnici u Sisku, zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešnog i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja te odluke o kazni i troškovima postupka, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni odlučivanje te optuženika i branitelje obavijeste o sjednici drugostupanjskog vijeća. S obzirom da se žalbe optuženika podnijete po braniteljima međusobno nadopunjavaju, iste će se razmatrati kao jedna žalba.

2.2. Protiv presude žalbu je pravodobno podnio optuženi Stjepan Bogdan po branitelju Dinku Ocvareku, odvjetniku u Sisku, zbog „pogrešne primjene„ (ispravno je povrede) kaznenog zakona, pogrešnog i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja i „pogrešne“ odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni odlučivanje a podredno preinači odluku o kazni te optuženiku izreče uvjetnu osudu ili blažu kaznu.

2.3. Protiv presude žalbu je pravodobno podnio optuženi Josip Bogdan po braniteljici, Milici Nenadović Timarac, odvjetnici u Sisku, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te odluke o imovinskopravnom zahtjevu, dok iz sadržaja žalbe proizlazi kako se žali i na odluku o kazni. Predlaže da se optuženog oslobodi od optužbe i imovinskopravnog zahtjeva, a podredno pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

2.4. Protiv presude žalbu je pravodobno podnio mlt. Dean Bogdan po braniteljici Matei Begić, odvjetnici u Sisku, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te „pogrešne primjene„ (ispravno je povrede) kaznenog zakona, s prijedlogom da se usvoji žalba te ukine pobijana presuda i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

2.5. Protiv presude žalbu je pravodobno podnio i mlt. Dejan Bogdan po braniteljici Nadi Kovačević, odvjetnici u Sisku, zbog „pogrešne primjene„ (ispravno je povrede) kaznenog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i „pogrešne“ odluke o

kazni dok iz sadržaja žalbe proizlazi kako se žali i na odluku imovinskopravnom zahtjevu. Predlaže da se usvoji žalba te ukine pobijana presuda i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

3. Odgovore na žalbe optuženika i maloljetnika podnio je državni odvjetnik s prijedlogom da se žalbe u cijelosti odbiju kao neosnovane.

3.1. Odgovore na žalbu državnog odvjetnika podnio je optuženi ml. pun. Ivan Bogdan po branitelju Milenku Jakšiću, odvjetniku u Sisku i mlt. Dejan Bogdan po braniteljici Nadi Kovačević, odvjetnici u Sisku, s prijedlogom da se žalba državnog odvjetnika odbije kao neosnovana.

4. Na temelju članka 474. stavka 1. ZKP/08. spis je dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. O sjednici drugostupanjskog vijeća sukladno članku 475. stavku 1. ZKP/08. na njihovo traženje obaviješteni su optuženi Ivan Bogdan i njegovi branitelji, mlt. Dean Bogdan i njegova braniteljica i državni odvjetnik te je održana sjednica drugostupanjskog vijeća na koju su u javnom dijelu pristupili zamjenik branitelja optuženog Ivan Bogdana, odvjetnik Vanja Jakšić i braniteljica mlt. Deana Bogdana, odvjetnica Matee Begić, dok nisu pristupili uredno obaviješteni optuženi ml. pun. Ivan Bogdan, odvjetnica Antonija Bošnjak Duk, mlt. Dean Bogdan i državni odvjetnik pa je sjednica, sukladno članku 475. stavku 3. ZKP/08. održana u njegovoj odsutnosti.

6. Žalba državnog odvjetnika je djelomično osnovana, dok žalbe optuženika i maloljetnika nisu osnovane.

U odnosu na žalbe zbog bitne povrede kaznenog postupka

7. Optuženi Ivan Bogdan i mlt. Dean Bogdan se žale zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točke 11. ZKP/08. koju vide u tome da je prvostupanjski sud pobijanu presudu temeljio na iskazu žrtve Damira Egredije, koji je iskaz dao kod Županijskog državnog odvjetništva u Sisku, a prilikom davanja istog iskaza optuženi Ivan Bogdan i mlt. Dean Bogdan niti njegovi branitelji nisu bili prisutni ispitivanju, a niti pozvani.

7.1. Nije osnovan navod žalitelja opt. Ivana Bogdana da je izreka presude proturječna razlozima presude te da u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, niti je osnovan navod da je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka time što je sud pobijanu presudu temeljio na iskazu žrtve Damira Egredije koji je iskaz dao kod Županijskog državnog odvjetništva u Sisku. Naime, pogrešno se u žalbi navodi da ispitivanju svjedoka Damira Egredije kod Županijskog državnog odvjetništva u Sisku nije bio prisutan branitelj optuženika Ivana Bogdana, budući je u zapisniku o ispitivanju svjedoka Damira Egredije kod Županijskog državnog odvjetništva u Sisku od 12. prosinca 2018. (list 237-238 spisa) jasno navedeno da je tom ispitivanju bio prisutan njegov branitelj Milenko Jakšić koji je i potpisao zapisnik te tadašnji branitelji ostale dvojice optuženika. Tek je naknadno rješenjem Županijskog suda u Sisku od 18. prosinca 2018. spojen postupak i u odnosu mlt. Deana Bogdana za kojeg je do tada vođen pripremni postupak. Dakle, netočan je navod žalbe da je obrani ranije bila uskraćena mogućnost da postavlja

pitanja svjedoku Damiru Egrediji te stoga pročitani iskaz svjedoka Damira Egredije u odnosu na 1. optuženika nije nekonfrontiran dokaz, a niti se radi o bitnoj povredi odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točke 11. ZKP/08.

7.2. Žalitelji nadalje prigovaraju da na raspravi kod prvostupanjskog suda obrana nije dala suglasnost za čitanje istog iskaza, već je predložila da se žrtva Damir Egredija neposredno ispita pred sudom. S obzirom da žrtva Damir Egredija nije ispitana tijekom dokaznog postupka pred prvostupanjskim sudom smatra da je time došlo do povrede konfrontacijskog prava optuženika slijedom čega se pobijana presuda ne da niti ispitati, jer obrana ni na raspravi nije imala mogućnost postavljati istome pitanja s obzirom da joj je to pravo uskraćeno.

8. U odnosu na bitne povrede odredaba kaznenog postupka koje ističe u žalbi mlt. Dean Bogdan nije osnovan navod žalbe da je izreka presude proturječna razlozima presude te da u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, niti je osnovan navoda je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka time što je sud pobijanu presudu temeljio na iskazu žrtve Damira Egredije koji nije neposredno ispitan na raspravi. Naime, tijekom dokaznog postupka iskaz svjedoka Damira Egredije pročitao je na temelju članka 431. stavak 1. točka 2. ZKP/08, pri čemu je sud u točkama 4.1. i 4.2. obrazložio presudu za to dao jasne i utemeljene razloge te je stoga neosnovan žalbeni navod da je čitanjem iskaza navedenog svjedoka počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka. Također se osuđujuća presuda u odnosu na optuženika Ivan Bogdan, niti isključivo, a niti u odlučujućoj mjeri ne temelji samo na iskazu svjedoka Damira Egredije, a suprotno navodima žalbe sud je u obrazloženju presude detaljno, logički i utemeljeno analizirao sve provedene dokaze i potom izveo ispravan zaključak o krivnji optuženika Ivan Bogdan, tako da činjenično stanje nije ostalo niti nepotpuno niti pogrešno utvrđeno.

9. Nadalje, suprotno žalbenim navodima iz izvješća PU zagrebačke, III Policijske postaje Zagreb za Damira Egrediju od 19. rujna 2021. proizlazi da Damir Egredija na adresi u Zagrebu, Vareška ulica 42, gdje ima prijavljeno prebivalište, ne živi unazad dvije godine. Nalogom Županijskog suda u Sisku od 28. rujna 2021. raspisana je lokalna objava za dojavu adrese za Damira Egrediju koja je bila na snazi do 16. studenog 2021. a potom od 16. veljače 2022. do donošenja nepravomoćne presude. Pored toga sud je višekratno pokušao dostaviti svjedoku Damiru Egrediji pozive za rasprave na adresu njegova prebivališta poštom i putem djelatnika policije, ali mu ti pozivi nisu uručeni jer su vraćeni poštom s naznakom "nepoznat" ili "obaviješten, nije podigao pošiljku", a putem djelatnika policije uz izvješće da nije zatečen na adresi prebivališta. Stoga je prvostupanjski sud pravilno na temelju članka 431. stavak 1. točka 2. ZKP/08. pročitao iskaz Damira Egredije sa zapisnika od 12. prosinca 2018. koji je dao u prostorijama Županijskog državnog odvjetništva u Sisku, budući se radilo o svjedoku kojeg sud nije mogao pronaći. Iako se kod iskaza svjedoka Damira Egredije radi o ne konfrontiranom iskazu, u odnosu na mlt. Deana Bogdana, isto nije jedini dokaz u ovom postupku protiv optuženika. Stoga se taj zapisnik mogao pročitati, ali samo na njemu kao dokazu prvostupanjski sud nije mogao isključivo ili u odlučujućoj mjeri temeljiti osuđujuću presudu (članak 431. stavak 2. ZKP/08.) te se ne radi o bitnoj povredi odredaba kaznenog postupka, a ni povredi konfrontacijskog prava.

10. Iako se optuženi Josip Bogdan uvodno žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, isti žalbeni razlog posebno ne obrazlaže, već iz sadržaja žalbe proizlazi kako se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U odnosu na žalbe zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja

11. Nisu osnovani žalbeni navodi optuženog Ivana Bogdana da u postupku nije dokazana odlučna činjenica kako bi on uporabio opasno oružje ili oruđe te da je prijetio, pri čemu se ističe da nije proglašen krivim da bi upotrijebio opasno oružje. No, da je optuženik u rukama imao pištolj nalik na pravi i da je izricao prijetnje proizlazi iz iskaza žrtvi Blaža Pandže, Damira Egredije i Leona Lovoševića, pri čemu je sud detaljno analizirao njihove iskaze i obrazložio zašto iste prihvaća kao vjerodostojne. Kod kvalificiranog oblika kaznenog djela razbojništva, koje je počinjeno na način kako je to utvrdio prvostupanjski sud, nije potrebno da svi počinitelji istovremeno poduzimaju sve one radnje koje su elementi tog kaznenog djela, već je dovoljno da jedan od supočinitelja izvrši te radnje u skladu s dogovorom, a za drugog je dovoljno da sudjeluje na neki drugi način u počinjenju ili da svojim radnjama bitno pridonosi počinjenju.

11.1. U konkretnom slučaju optuženi Ivan Bogdan u sklopu zajedničkog plana dopunjuje djelatnost maloljetnog Dejana Bogdana i optuženog Josipa Bogdana koji su u rukama imali drvene letve te maloljetnog Dean Bogdan koji je u rukama imao metalnu cijev dužine 46 cm, promjera 3 cm, na čijoj se jednoj strani nalazila zavarena metalna četvrtasta pločica dimenzija 6x6 cm, a kojom potom udara žrtve Damira Egrediju i Leona Lovoševića, čime dopunjuje djelatnost supočinitelja koji su u rukama imali opasno oruđe te supočinitelja koji je primijenio silu i to na način da optuženi ml. pun. Ivan Bogdan izriče prijetnje žrtvama da se ne miču, da će ih ubiti, da izvade mobitele i otključaju šifre, da im predaju mobitele i vrijednije predmete, pri čemu u ruci drži pištolj nalik na pravi za koje žrtve ne znaju da li je pravi ili ne. Radnje koje je poduzeo optuženi u dogovoru s ostalim optuženicima i maloljetnicima predstavljaju tako značajan doprinos ostvarenju djela da se optuženi ml. pun. Ivan Bogdan može smatrati suizvršiteljem. Nadalje, protivno navodima žalbe, ne radi se o pokušaju neprikladnim sredstvom (pištolj koji nije pravi), budući se optuženi ml. pun. Ivan Bogdan ne tereti za pokušaj ubojstva, a pištolj koji je nalik na pravi svakako je pogodan da kod žrtvi izazove osjećaj straha, pogotovo uz istovremeno izricanje verbalnih prijetnji žrtvama i prijetnji gore navedenim oruđem da se ne miču, da će ih ubiti te su u cijelosti neosnovani navodi žalbe žalitelja da se isti zbog neprikladnog pokušaja treba osloboditi kazne.

12. Optuženi Ivan Bogdan prigovara i utvrđenoj vrijednosti predmeta jer u spisu ne prileži račun o kupnji tih stvari sa njihovom vrijednosti u trenutku kupovine te kako nije vidljivo da li su te stvari manje ili više korištene, odnosno koliko su vremenom amortizirane te da li je riječ o originalima ili krivotvorinama žiga, koje imaju puno manju vrijednost, nego što je vrijednost originalnih proizvoda. Smatra da se isto može pravno okvalificirati kao beznačajno djelo iz članka 53. KZ/11., primjenjujući pravni institut *in dubio pro reo*.

12.1. Međutim, nije osnovan žalbeni navod da tijekom postupka nije utvrđena vrijednost otuđenih stvari te da je vjerojatnost tih stvari neznatna, s obzirom da suprotno proizlazi iz iskaza žrtvi čije je iskaze sud prihvatio te u presudi obrazložio

razloge za to, a mobiteli, ručni sat, tenisice i drugi predmeti koji su otuđeni, iako rabljene ne predstavljaju beznačajno djelo. Također ispravno prvostupanjski sud nije primijenio pravni institut *in dubio pro reo*, jer nije bio u nikakvoj dvojbi u pogledu odlučnih činjenica.

13. Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski sud je pravilno odbio i obrazložio odbijanje dokaznog prijedloga obrane navedene u točki 6. obrazloženja prvostupanjske presude, kao nevažne i odugovlačeće te time nije dovedeno u pitanje pravo optuženika na pravično suđenje. Odbijanje dokaznih prijedloga obrane ne znači nužno i povredu prava na obranu, a time i prava na pravično suđenje, bez pomnog razmatranja načina na koji je vođen cjelokupan postupak i načina na koji je prvostupanjski sud ocijenio izvedeni dokazni materijal. Stoga, u ovom konkretnom postupku, nema govora o povredi prava na obranu koja bi bila ostvarena odbijanjem dokaznih prijedloga obrane, jer sud nije dužan provesti sve dokaze koje stranke predlože, već samo one koji su, kako to jasno proizlazi iz odredbe članka 418. stavka 1. i članka 421. stavka 1. ZKP/08., važni za utvrđivanje odlučnih činjenica i pravilno presuđenje, a niti je zbog toga povrijeđeno pravo optuženika na obrazloženu sudsku odluku kao sastavnicu prava na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavkom i 2. alineja 6. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 08/98., 113/00., 124/00., 28/01., 41/01., 55/01, 76/10., 85/10. i 05/14.; dalje: Ustav RH) i člankom 6. stavkom 1 i članka 6. stavak 1. i 3. točka d Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine, Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99., 14/02., 13/03., 9/05., 1/06., 2/10. i 13/17. - dalje Konvencija). Stoga se svi prigovori optuženika u tom smjeru odnose na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

14. Nadalje, osuđujuća presuda u odnosu na mlt. Deana Bogdana niti isključivo niti u odlučujućoj mjeri ne temelji se samo na iskazu svjedoka Damira Egredije, već i na iskazima svjedoka-žrtvi Leona Lovoševića i Blaža Pandže, čiji iskazi su u odnosu na maloljetnog Deana Bogdana konfrontirani te na pročitanoj materijalnoj dokumentaciji, pri čemu je za istaknuti da su sve tri žrtve tijekom dokazne radnje prepoznavanja prepoznale upravo maloljetnog Deana Bogdana kao jednog od počinitelja. Naime, žrtva Blaž Panža je prepoznao maloljetnika Deana Bogdana kao osobu koja je u ruci imala palicu s metalnom pločicom nalik na nogu od stola te kao osobu kojoj je kupac dao manji pištolj kojeg je potom isti usmjerio u njegove noge nakon što su ih potjerali da sjednu u auto. Također je žrtva Damir Egredija prepoznao maloljetnika Deana Bogdana kao osobu koja je u rukama držala metalnu šipku s izbočinom na vrhu, s kojom ga je udarila u glavu te koja je u jednom trenutku imala pištolj koji joj je dao jedan od ostalih osumnjičenika i koja mu je govorila da će ga ubiti i propucati, a žrtva Leon Lovošević je prepoznao maloljetnika Deana Bogdana kao osobu koja je u rukama držala željeznu šipku sa željeznom kockom gore, sa šiljcima, s kojom ga je udario u lijevo rame. Nadalje, suprotno navodima žalbe sud je u obrazloženju presude detaljno, logički i utemeljeno analizirao sve provedene dokaze i potom izveo ispravan zaključak o krivnji maloljetnog Deana Bogdana tako da činjenično stanje nije ostalo niti nepotpuno niti pogrešno utvrđeno.

15. U odnosu na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje mlt. Dejan Bogdan u žalbi navodi kako u postupku nije dokazano da je s ostalim optuženicima ili nekima od njih postupao po prethodnom dogovoru i u nakani prisvajanja vrjednijih predmeta, jer nije proveden niti jedan dokaz koji bi ga izravno teretio, pri čemu se ističe da kod

njega u pretrazi doma i drugih prostorija nisu pronađeni nikakvi predmeti te bi ga trebalo osloboditi od kaznene odgovornosti.

15.1. Suprotno navodima žalbe maloljetni Dejan Bogdan je u svojoj obrani priznao da je bio s ostalim optuženicima i maloljetnim Deanom Bogdanom na mjestu događaja pa iako negira da je sudjelovao u počinjenju kaznenog djela te tvrdi da u rukama nije imao nikakvu letvu, iz iskaza žrtve Blaža Pandže proizlazi da su sve osobe koje su bile prisutne događaju imale u rukama nekakvo oružje ili oruđe, da su im naložile da se ne miču, da izvade mobitele i otključaju šifre. Nadalje, iz iskaza žrtve Leona Lovoševića proizlazi da su im prisutne osobe govorile da će ih ubiti i da vade svoje stvari, a iz iskaza žrtve Damira Egredije proizlazi da su im prisutne osobe govorile da se ne miču, da je bilo prijetnji da će ih ubiti, da se ne smiju micati jer će pucati i da su ih te osobe cijelo vrijeme zastrašivale. Kada se navedeno poveže s činjenicom da je žrtva Blaž Pandža tijekom dokazne radnje prepoznavanja prepoznao maloljetnog Dejana Bogdana kao osobu koja mu je pregledavala vozilo i tom prilikom uzela cigarete i *bluetooth reciver*, pravilan je zaključak suda da je maloljetni Dejan Bogdan sudjelovao u počinjenju inkriminiranog kaznenog djela kao supočinitelj. Stoga prvostupanjski sud nije pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, već je prihvaćajući kvalifikaciju predmetnih kaznenih djela u obrazloženju pobijane presude dao potpune, određene i jasne razloge, kako o bitnim obilježjima kaznenih djela tako i o svim odlučnim činjenicama.

16. Nadalje, u izreci presude se ne navodi da bi optuženici i maloljetnici nanijeli ozljede žrtvama, što ne predstavlja ni bitno obilježje djela te se stoga ukazuju neutemeljenim navodi žalbe da je trebalo provesti sudsko-medicinsko vještačenje na okolnost dinamike i načina nastanka ozljeda kod žrtava, kao što to neosnovano smatra žalitelj.

U odnosu na povredu kaznenog zakona

17. Optuženi Stjepan Bogdan se žali na posrednu povredu kaznenog zakona te smatra kako nije dokazana činjenica da je upotrijebio opasno oruđe ili oružje jer pištolj koji je optuženik koristio očito nije bio pravi, već obični dječji, igračka te da je stoga optuženik koristio neprikladno sredstvo i da se stoga radi o neprikladnom pokušaju. No, kod kvalificiranog razbojništva koje je počinjeno na način kako je to utvrdio prvostupanjski sud, nije potrebno da svi počinitelji istovremeno poduzimaju sve one radnje koje su elementi tog kaznenog djela već je dovoljno da jedan od supočinitelja izvrši te radnje u skladu s dogovorom, a za drugog je dovoljno da sudjeluje na neki drugi način u počinjenju ili da svojim radnjama bitno pridonosi počinjenju.

17.1. U konkretnom slučaju optuženi Stjepan Bogdan u sklopu zajedničkog plana dopunjuje djelatnost optuženog maloljetnog Dejana Bogdana i optuženi Josipa Bogdana koji su u rukama imali drvene letve te maloljetnog Dean Bogdan koji je u rukama imao metalnu cijev dužine 46 cm, promjera 3 cm, na čijoj se jednoj strani nalazila zavarena metalna četvrtasta pločica dimenzija 6x6 cm, a kojom cijevi je maloljetni Dean Bogdan i udario žrtve Damira Egrediju i Leona Lovoševića, dakle optuženi Stjepan Bogdan dopunjuje djelatnost supočinitelja koji su u rukama imali opasno oruđe te supočinitelja koji je primijenio silu i to na način da optuženi Stjepan Bogdan izriče prijetnje žrtvama da se ne miču, da će ih ubiti, da izvade mobitele i

otključaju šifre, da im predaju mobitele i vrijednije predmete, pri čemu optuženi Stjepan Bogdan u ruci drži pištolj nalik na pravi za koje žrtve ne znaju da li je pravi ili ne te se unosi u lice žrtvi Damiru Egrediji kojem govori da će pucati. Stoga radnje koje je poduzeo optuženi Stjepan Bogdan u dogovoru s ostalim optuženicima i maloljetnicima svakako predstavljaju značajan doprinos ostvarenju kaznenih djela te ukazuju na to da je optuženi Stjepan Bogdan sudjelovao u počinjenju kaznenih djela kao supočinitelj.

17.2. Nadalje, protivno navodima žalbe optuženika Stjepana Bogdana, ne radi se o pokušaju neprikladnim sredstvom (pištolj koji nije pravi), budući se optuženik ni ne tereti za kazneno djelo pokušaja ubojstva, a pištolj koji je nalik na pravi svakako je pogodan da kod žrtve izazove osjećaj straha budući žrtva ne zna da li je pištolj pravi ili nije, pogotovo ukoliko se istovremeno izriču verbalne prijetnje, pri čemu se između ostalog optuženi Stjepan Bogdan unosio u lice žrtve Damira Egrediji i govorio mu da će pucati.

18. Nije osnovan ni žalbeni navodi optuženog Josipa Bogdana da tijekom postupka nije dokazano da je počinio kazneno djelo razbojništva te da je ostalo otvoreno pitanje tko je zapravo započeo sukob, tko je uporabio oružje i tko je oduzeo pokretne stvari od oštećenika te prvostupanjski sud time nije počinio povredu kaznenog zakona iz članka 469. točka 1. ZKP/08, odnosno nije povrijeđen zakon u pitanju je li djelo za koje se optuženik progoni kazneno djelo.

18.1. Iako niti jedna žrtva tijekom dokazne radnje prepoznavanja nije prepoznala optuženika Josipa Bogdana, optuženik je u svojoj obrani priznao da je bio na mjestu događaja, a to potvrđuju i obrane optuženika Ivana Bogdana i optuženog Stjepana Bogdana te maloljetnih Deana Bogdana i Dejana Bogdana. Tako iz iskaza žrtve Blaža Pandže proizlazi da su sve osobe koje su bile prisutne događaju imale u rukama nekakvo oružje ili oruđe, da su im naložile da se ne miču, da izvade mobitele i otključaju šifre. Tako iz iskaza žrtve Leona Lovoševića proizlazi da su im prisutne osobe govorile da će ih ubiti i da vade svoje stvari te da iz iskaza žrtve Damira Egredije proizlazi da su im rekli da se ne miču, a bilo je i prijetnji da će ih ubiti, da se ne smiju micati jer će pucati i da su ih te osobe cijelo vrijeme zastrašivale. Kada se navedeno poveže s činjenicom da su od optuženika Josipa Bogdana uz potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta oduzete tenisice marke Fila koje su potom uz potvrdu o vraćanju privremeno oduzetih predmeta vraćeni žrtvi Blažu Pandža, pravilan je zaključak suda da je optuženi Josip Bogdan sudjelovao u počinjenju predmetnih kaznenih djela kao supočinitelj. Nadalje, žrtve su prepoznale počinitelje koji su u rukama imali pištolje nalik na pravi te maloljetnog Deana Bogdana kao osobu koja je u ruci imala metalnu cijev, a kao je prilikom očevida utvrđeno da su na mjestu događaja ostale drvene letve, jedini je logičan zaključak da je optuženi Josip Bogdan u rukama imao drvenu letvu, a imajući u vidu već ranije navedeni iskaz svjedoka Blaža Pandže koji je iskazao da su sve osobe koje su bile prisutne događaju imale u rukama nekakvo oružje ili oruđe.

19. Iako se u žalbi navodi da je tijekom postupka provedeno i vještačenje na okolnost mehanizma nastanka ozljeda koje također nije dalo dovoljno osnove da se upravo optuženi Josip Bogdan proglasi krivim za kazneno djelo koje mu se stavlja na teret te su takvi navodi žalbe netočni te se radi očito radi o omašci u žalbi, jer u predmetu nije

provedeno vještačenje na okolnost mehanizma nastanka ozljeda, a niti se optuženi Josip Bogdan tereti da bi nekome nanio ozljede.

20. Stoga ovaj drugostupanjski sud smatra kako je u obrazloženju presude prvostupanjski sud detaljno, logički i utemeljeno analizirao provedene dokaze te potom izveo ispravan zaključak o krivnji optuženog Josipa Bogdana, a iz kojeg razloga činjenično stanje nije pogrešno utvrđeno, a niti je došlo do povrede kaznenog zakona.

21. Državni odvjetnik smatra da je sud počinio povredu kaznenog zakona kada je optuženog Ivana Bogdana, optuženog Stjepana Bogdana, optuženog Josipa Bogdana te maloljetnog Deana Bogdana i maloljetnog Dejana Bogdana proglasio krivima za počinjenje samo jednog kaznenog djela razbojništva iz članka 230. stavka 1. i 2. KZ/11. umjesto tri kaznena djela razbojništva počinjena na štetu tri žrtve: Blaža Pandže, Leona Lovoševića i Damira Egredije. Naime, kazneno djelo razbojništva iz članka 230. stavka 1. i 2. KZ/11. je počinjeno prema tri žrtve pa se radi o realnom stjecaju iz članka 51. KZ/11.

21.1. Načinom postupanja opisanim u izreci presude optuženi Ivan Bogdan, optuženi Stjepan Bogdan i optuženi Josip Bogdan su počinili tri kaznena djela razbojništva u realnom stjecaju, a s obzirom da su ista počinjena na štetu tri različite osobe te s obzirom da se kaznenim djela razbojništva ne napada samo imovina, nego i osobne vrijednosti različitih osoba, čime je isključena mogućnost da se radi o samo jednom kaznenom djelu te da bi time došlo do povrede kaznenog zakona iz članka 469. točka 4. ZKP/08. No, u odnosu na optuženike Ivan Bogdan i Josip Bogdan ne primjenjuju se odredbe o stjecaju sukladno članku 26. st. 1. ZSM, već im se samo izriče jedinstvena kazne zatvora.

21.2. Stoga je djelomično prihvaćajući žalbu državnog odvjetnika i po službenoj dužnosti preinačena pobijana presuda u pravnoj oznaci i odluci o kazni, na način da su optuženom Stjepanu Bogdanu za tri kaznena djela razbojništva iz članka 230. stavak 1. i 2. KZ/11. u vezi članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11. počinjena na štetu oštećenika Blaža Pandže, Damira Egredija i Leona Lovoševića, na temeljem članka 230. stavak 2. KZ/11. utvrđene pojedinačne kazne zatvora od po 3 (tri) godine za svako djelo te je na temelju članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11. osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine. U odnosu na optuženike Ivana Bogdana i Josipa Bogdana, koji su u vrijeme počinjenja djela bili mlađi punoljetnici, kazna zatvora im je izrečena na temeljem članka 230. stavak 2. KZ/11. uz primjenu članka 105. stavak 2. u vezi članka 26. stavak 1. ZSM, te je optuženi Ivan Bogdan osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, a optuženi Josip Bogdan na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, koje su im kazne izrečene i prvostupanjskom presudom.

21.3. Nadalje, s obzirom da su mlt. Dean Bogdan i mlt. Dejan Bogdan u međuvremenu, od donošenja nepravomoćne presude, dana 30. travnja 2025. i 6. rujna 2024. napunili 23 godine te je sukladno članku 34. ZSM za njih je prestala nadležnost suda za mladež i primjena maloljetničkog prava, a izrečen im je pridržaj maloljetničkog zatvora, valjalo je sukladno članku 33. stavku 2. ZSM preinačiti u uvjetnu kaznu zatvora. Stoga su na temelju članka 230. stavak 2. KZ/11. uz primjenu članka 33. stavak 2. ZSM u vezi članka 25. stavka 2. i članka 26. stavak 1. ZSM,

osuđeni na jedinstvene kazne zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine svaki, koje su im kazne zatvora izrečene i prvostupanjskom presudom. Umjesto pridržaja koji im je izrečen prvostupanjskom presudom na temelju članka 56. KZ/11. izrečena im je uvjetna osuda te se za Deana Bogdana izrečena kazna zatvora neće se izvršiti ukoliko u roku od 3 (tri) godine od dana pravomoćnosti ove presude ne počini novo kazneno djelo, dok se za Dejana Bogdana izrečena kazna zatvora neće se izvršiti ukoliko u roku od 2 (dvije) godine od dana pravomoćnosti ove presude ne počini novo kazneno djelo.

U odnosu na žalbe zbog odluke o kazni

22. Državni odvjetnik se žali i zbog odluke o kazni te smatra da je sud optuženom Ivanu Bogdanu, optuženom Stjepanu Bogdanu i optuženom Josipu Bogdanu trebao za svako od tri počinjena kaznena djela razbojništva utvrditi pojedinačnu kaznu zatvora, a potom im izreći jedinstvenu kaznu zatvora u duljem trajanju od one koja im izrečena u prvostupanjskoj presudi za jedno kazneno djelo razbojništva iz članka 230. stavak 1. i 2. KZ/11. te da sud nije u dovoljnoj mjeri vrednovao odlučne činjenice o kojima ovisi vrsta i mjera kazne te da se izrečenom kaznom neće postići svrha kažnjavanja.

22.1. Optuženi Ivan Bogdan se žali i u odnosu na odluku o kazni te smatra da je sud izrekao prestrogu kaznu zatvora s obzirom na njegove olakotne okolnosti, a to je mlađa životna dob, da je otac mlt. djeteta o kojem je dužan skrbiti i da je većina otuđenih predmeta vraćena oštećenicima pa je prema mišljenju obrane sud trebao maksimalno ublažiti kaznu zatvora te izreći mu uvjetnu kaznu. Optuženik Stjepan Bogdan se žali da je izrečena kazna prestroga te da je sud pogrešno ocijenio sve olakotne i otegotne okolnosti. Ističe da je otac dvoje maloljetne djece, da je većina oduzetih stvari vraćeni oštećenicima, a djelo je izvršeno s neprikladnim sredstvom te se prema optuženiku može primijeniti blaža kazna od one koja je izrečena i to uvjetna osuda čime bi se postigla svrha kažnjavanja. Optuženik Josip Bogdan se žali da je neosuđivana osoba i ostvaruje prihode, da se oženio i ima plan zasnovati obitelj, dok otegotnih okolnosti kod njega nema.

22.2. Iako se mlt. Dean Bogdan ne žali posebno i na odluku o kazni, žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede kaznenog zakona sukladno članku 478. ZKP/08. podnesena u korist maloljetnika sadrži u sebi i žalbu na odluku o kazni stoga je sud i u odnosu na njega ispitao odluku o kazni. Iako se Mlt. Dejan Bogdan uvodno žali i na odluku o kazni, no isti žalbeni razlog posebno ne obrazlaže te je sud u odnosu na njega ispitao presudu i u odnosu na odluku o kazni.

23. Prilikom odlučivanja o kaznenoj sankciji prvostupanjski sud je pravilno utvrdio i cijenio iznijete olakotne i otegotne okolnosti, posebice mlađu dob optuženika, da su optuženi Ivan Bogdan i optuženi Stjepan Bogdan očevi malodobne djece o kojoj su se dužni brinuti i uzdržavati ih, dok je optuženi Josip Bogdan neosuđivan te da je većina otuđenih predmeta vraćena žrtvama, dok je osuđivanost nakon počinjenja djela opt. Ivanu Bogdanu i optuženom Stjepanu Bogdanu pravilno cijeno otegotnim i to kao život počinitelja nakon izvršenja djela. Stoga je prvostupanjski sud pravilno vrednovao navedene okolnosti te optuženike ispravno osudio na jedinstvene kazne zatvora optužena Ivana Bogdana u trajanju od tri godine i šest mjeseci, a optuženika Josipa Bogdana na tri godine uz primjenu navedenih odredbi ZSM jer su u vrijeme

počinjenja djela bili mlađi punoljetnici, dok je optuženom Stjepanu Bogdanu koji u vrijeme počinjenja djela bio stariji punoljetnik, ovaj sud za tri kaznena djela razbojništva, počinjena u stjecađu na temeljem članka 230. stavak 2. KZ/11. utvrdio kazne zatvora od po 3 (tri) godine za svakog oštećenika te ga na temelju članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine (vidi t. 21.2.).

23.1. Također je prvostupanjski sud pravilno kod mlt. Dean Bogdana i mlt. Dejana Bogdana cijenio olakotne i otegotne okolnosti te iz izrekao pridržaj maloljetničkog zatvora, a koju je kaznu ovaj sud preinačio u uvjetnu osudu, s obzirom da su obojica napunili 23. godine, s rokom kušnje od tri odnosno dvije godine. Pri tome je uzeto u obzir da je u vrijeme donošenja prvostupanjske presude mlt. Dean Bogdan bio osuđivan, dok mlt. Dejan Bogdan nije bio osuđivan.

23.2. Ovaj drugostupanjski sud je stoga ocijenio da je sud prvog stupnja pravilno i potpuno utvrdio sve one okolnosti koje su, sukladno članku 47. stavku 1. KZ/11., od utjecaja da kazna po vrsti ili mjeri bude lakša ili teža za počinitelje. Razlozi kojima se sud rukovodio objektivno su podobni za ostvarenje svrhe kažnjavanja u odnosu na visinu izrečenu kaznu zatvora. S obzirom na okolnosti u kojem je djelo bilo počinjeno te upornost i bezobzirnost na strani optuženika, nije bilo mjesta odmjeravanju kazne zatvora u kraćem trajanju od one na koju je optuženici osuđeni ovom presudom.

23.2. Kada se po prvostupanjskom sudu utvrđene olakotne i otegotne okolnosti dovedu u vezu s osobama optuženika težinom počinjenog djela i okolnostima pod kojima su djela počinjena, blaže kazne za koje se u žalbi zalažu optuženici, u konkretnoj situaciji ne bi bile primjerene naprijed navedenim i utvrđenim okolnostima počinjenih djela. Ovaj Visoki kazneni sud Republike Hrvatske smatrao je da su izrečene bezuvjetne i uvjetne kazne zatvora koje su optuženicima izrečene pogodne da se njima izrazi društvena osuda zbog počinjenih kaznenih djela i njima utječe na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja počinitelja te da će se istima u potpunosti ostvariti interesi specijalne i generalne prevencije i pozitivno utjecati, kako na optuženike da shvati štetnost svog postupanja te preispitaju svoje buduće ponašanje, tako i druge da se ubuduće suzdrže izvršenja takvih i sličnih kaznenih djela.

23.3. Stoga je ovaj Visoki kazneni sud Republike Hrvatske smatrao da će se izrečenom kaznom u cijelosti ispuniti svrha kažnjavanja iz članka 41. KZ/11. i time će doći do izražaja načelo specijalne i generalne prevencije te individualizacije u kažnjavanju i pozitivno utjecati na optuženika da shvati štetnost svog djela i preispita ubuduće svoje ponašanje, a i druge da se ubuduće suzdrže izvršenja takvih i sličnih kaznenih djela.

Žalba u odnosu na imovinskopравни zahtjev

24. Optuženik Josip Bogdan se žali i u odnosu na dosuđeni imovinskopравни zahtjev kojeg u cijelosti osporava te smatra da ga je sud pogrešno dosudio jer oštećeni nije dokazao vrijednost stvari, a niti je na tu okolnost proveden niti jedan dokaz. Konkretno kod optuženika su pronađene samo tenisice marke FILA crne boje, a ne Nike Air Max tenisice i mobilni uređaj Samsung Galaxy stoga smatra da se vrijednost stvari iz točke 56. obrazloženja ne može stavljati na teret optuženiku. Tijekom

dokaznog postupka nije utvrđena vrijednost tenisica marke FILA, koje je predao Policiji te su iste vraćene Blažu Pandži stoga nema niti obveze za optuženika s bilo kojeg osnova. Smatra da je oštećenik trebao biti upućen na pokretanje parnice jer je tijekom postupka bio nedostupan sudu i nije se odazivao na pozive suda iako je bio pozivan. Maloljetni Dejan Bogdan u žalbi smatra da mu je sud neutemeljeno naložio da oštećenom Damiru Ergediji plati iznos od 47,78 eura, jer on od nije oduzeo ni jednu stvar te je oštećenike stoga trebalo uputiti u parnicu radi dokazivanja osnovanosti i visine imovinskopravnog zahtjeva.

24.1. Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski sud je pravilno na temelju provedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja odlučio o imovinskopravnom zahtjevu oštećenika u toč. 56. presude te je oštećeniku Damiru Egrediji dosuđen je imovinskopravni zahtjev u iznosu od 238,90 eura (prije 1.800,00 kuna) te je naloženo optuženicima i maloljetnicima da plate svaki oštećenom iznos od 47,78 eura (prije 360,00 kuna) u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude smatrajući isti utemeljen i po zakonu osnovanim. Vrijednost predmeta sud može odgovarajućom primjenom članka 559. ZKP/08. odmjeriti po slobodnoj ocjeni ako bi njezino utvrđivanje bilo skopčano s nerazmjernim teškoćama ili sa znatnim odugovlačenjem postupka, posebice jer nije bila velika, a troškovi vještačenje bi mogli premašili i njezinu vrijednost. Također optuženici su postupali zajedno i po prethodnom dogovoru kao supočinitelji su i predmete podijelili i zadržali u zajedničku korist.

25. Ovo drugostupanjsko vijeće ispitujući presudu po službenoj dužnosti, na temelju članka 476. stavak 1. točke 1. i 2. ZKP/08. nije utvrdilo povrede na koje pazi po službenoj dužnosti.

26. Slijedom iznijetog, odlučeno je kao u izreci ove presude na temelju članka 486. i 482. ZKP/08.

U Zagrebu 9. srpnja 2026.

Predsjednica vijeća za mladež

dr.sc. Lana Petö Kujundžić

Broj zapisa: **9-3088a-c8147**

Kontrolni broj: **026f9-13597-02229**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki kazneni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.